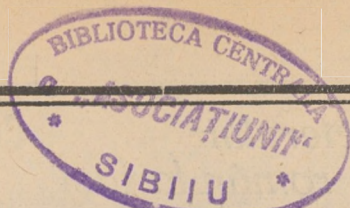

Telegrafu Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SAPTAMANAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
Se adresează **Redacției** Telegrafu Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile
se adresează **Administrației** ziarului Telegrafu Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Școala idealului

Renașterea etică a omului și a culturii, pe care timpul nostru o așteaptă cu atâta patetică înfrigurare, presupune proaspete condițiuni de viață interioară și socială.

Din veacuri cu o civilizație fără inspirații și lumini de sus, omenirea a eșit blazată și cu soartă sufletească tristă. Sărăcitate treptat de credința în bunurile supreme, ea e, fără îndreptarul idealului, roabă impresiilor fără orizont și fără durată. Astăzi trebuie o revărsare neobișnuită, dinamică, a tuturor izvoarelor spiritualității. Trebuie o adevărată explozie de credință! Numai astfel umanitatea, această mare leneșă (ce grand corps paresseux, cum a numit-o moralistul-poet Guyau), va putea fi zguduită, deșteptată din toropeală și va face pasul reintegrării în ideal și în entuziasm, adică în viața completă, bogată și adevărată.

Dar o primenire de o așa adâncime și de atât de mari proporții nu se poate aștepta dela cei stăpâniți de rutină, nici dela cei paralizați și anchilozați în prejudecăți. În desorganizarea lumii moderne, ochii se îndreaptă nădăduitor spre tineret. Aproape pretutindeni, în rândurile acestui tineret, se observă irezistibilă năzuință spre sinteză, spre cultura aplicată la conduită, spre religiozitate.

Nimic n'ar fi mai natural decât ca școala, instituția care formează și direcționează tinerile generații, să se situeze în realitățile psihologice și sociologice pe care e chemată să le modeleze. Școala însă, așa cum se prezintă ea astăzi, mai mult ucide decât descoperă și stimulează energiile sufletești, în veșnică căutare de valori superioare. Pretutindeni numai

abstracțiuni. Uneori aceste abstracțiuni sunt prezentate savant, construite în îndrăznețe și ingenioase sisteme metafizice, dar ele nu rămân mai puțin sterile pe planul sufletului. Școala se îngrijește numai de cunoștințe și de înregistrarea lor pe placa minții. Nimeni sau foarte puțini au în vedere echivalentul simțirii care trebuie să prelucereze individualitatea și s'o transforme în personalitate.

Și nu se întâmplă așa numai la științele pozitive. Acestea au măcar scuza că sunt mai puțin proprii fructificărilor sufletești mai adânci. Datele matematicelor, fizicii și chimiei de exemplu ne cer numai adeziunea minții, se mulțumesc cu înregistrarea și rămânerea lor pe planul intelectual. Există însă și așa zisele discipline normative, idealiste. Rostul lor nu este numai intelectual, ci mai ales educativ. Ele trebuie să urmărească nu atât darea de cunoștințe, ci mai cu seamă sunt datoare să creeze — prin cunoștințe — convingeri. Cu toate acestea, acel *Weg nach Innen*, drumul atât de imperios necesar spre înăuntru, este desconsiderat și neglijat.

Să se observe că în școala actuală însuși învățământul religios e adeseori căzut în formalism, intelectualizare excesivă și cerebralism. Manuale prost și fără suflet făcute, simple execuții seci ale programei analitice, prezintă religionea — care trebuie să fie *viață vie*, frământătoare de suflete, dospitoare de personalități — cumplit săracită în conținutul și virtualitățile ei dinamice. Când nici profesorul nu e din banal, ci este numai o «competență de manual», un «pedagog rigid al treptelor formale»,

atunci de cele mai multe ori învățământul religios deservește credința strămoșească, în loc s'o propage și s'o adâncească în sufletele elevilor.

Pentru a putea fi într'adevăr folositor, propunătorul de religie trebuie să vorbească deopotrivă minții și inimii. Căci cu drept cuvânt s'a spus că în spiritualitatea creștină convingerea nu se oprește pe planul minții, ci cuprinde în cerc de foc fibrele inimii, antenele simțirii și-ți poartă pașii prin Atos, Tebaida și Sinai.

În lumina acestor considerații, se întrevide necesitatea unei superiorizări a școlii formei și abstracțiunii într'o școală a *convingerii* și a *idealului*. Aceasta înseamnă organizarea materiilor din programă într'un întreg armonios, fără contradicții interioare. Idealurile vieții să se prezinte proectate în lumina idealului suprem și năzuințele mărunte înrădăcinate în scopul ultim. Tot așa valorile științifice și morale să fie ierarhizate sub ploaia de lumină ce vine de sus a bunului suprem, care este fericirea veșnică.

A existat o vreme când religionea creștină, contrar naturii ei, a fost împinsă de catolicism împotriva liberei cercetări științifice. Era aceasta o rătăcire care a costat moartea pe rug a atâtor fii celebri ai umanității și s'a răsunat cu nenumărate tulburări și dezastre. Pe de altă parte, a fost și din nefericire este încă vremea când o anumită cercetare cu pretenția de a fi științifică este dușmănoasă investigației și înțelegerii religioase a lumii. Școala timpului nostru trebuie să profeseze o riguroasă metodă științifică și o concepție creștină ortodoxă. Făcând așa, ea se va situa la mijloc între aceste două extreme ale rătăcirii și va realiza adevărata sinteză. Va urma linia arătată de *ortodoxismul nostru* care a înțeles totdeauna să dea

«Cezarului ce este al Cezarului și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu», a înțeles adică să aibă în vedere pe omul integral cu trebuințele și funcțiile lui, unele materiale și pământești, alte ideale, spirituale.

Intr'adevăr — cum foarte frumos și cuprinzător l-a definit un gânditor francez — «omul este o activitate spirituală angajată în materie». Ar fi un păcat strigător și o condamnabilă lipsă de înțelegere, dacă în numele religiei s'ar limita cercetarea și domeniul științei, prin care tocmai cunoaștem, clasăm, stăpânim materia și înlesnim confortul. Pe de altă parte, este o dovadă de ieftină înfumurare și de cea mai rușinoasă ignoranță, dacă se tăgăduesc în numele științei adevărurile fundamentale religioase și aspirațiile sufletești core-spunzătoare.

Școala adevărată va fi deci din plin a științei și a tehnicii științifice, în măsura în care noi înșine suntem condiționați de materie. Cu atât mai vărtos va trebui ea însă să aparțină spiritualului și idealului și să organizeze în consecință o tehnică a valorilor duhovnicești, cu cât noi, fiind condiționați de materie, nu suntem materie, ci suntem făcuți, cum spune înțelepciunea sfântă a Scripturii, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

Pentru o astfel de școală luptă astăzi și la noi suficiente personalități inezstrate, în frunte cu reputatul nostru profesor, dl G. G. Antonescu. Mult așteptatele învieri măntuitoare, când vor veni, vor fi fructul străduințelor și jertfei ei.

Prof. Nicolae Grosu

* FOIȘOARA *

Societatea și binele comun

de Ioan Chioaru

O întrebare preliminară se impune asupra noțiunii: *bun*.

În sens larg *bun* este ceva când e așa, cum trebuie să fie.¹

O ființă creiată așa cum are să fie, este bună sau perfectă.

În sens absolut, *bunul* se confundă cu perfecțiunea; dar, perfecțiunea cuprinde un grad mai înalt al particularității care constituie *bunul*. În conformitate cu aceste determinări, se spune: operele lui Dumnezeu sânt perfecte; iar Dumnezeu este bunul infinit, perfecțiunea infinită.²

Așa spunem despre un cerc că este bun, dacă întrunește toate condițiile interne cerute pentru a fi cerc: toate punctele periferice să fie la egală depărtare de un punct central.

¹ Gutberlet: Allgemeine Metaphysik, ed. II. Münster, 1890.

² O. c.

Caracteristica bunului este, că se difuzează și se distribuie. Opusul lui, *răul*, e lipsit de această calitate. El, ca negațiune a bunului, nu se distribuie, pentru că nu are ce distribui.

Definiția aristotelică a bunului, ca «*ceace e dorit*», nu e exactă. Un lucru e bun, nu pentru că e dorit, ci se dorește pentru că e bun.³

El, în sine, posedă această calitate, nu în urma faptului că îl dorim.

Spuneam mai sus că *bunul* se difuzează.

Această calitate a lui este o necesitate. Din acest motiv am putea zice, că în dumnezeire creierea este o necesitate, Dumnezeu fiind bunătatea prin excelență.

Mai determinat putem spune că *Dumnezeu a creat lumea, pentru că a voit-o, și a voit-o ca fiind Atotbun*.

Dumnezeu, Bunătatea absolută, s'a distribuit în creață, nu în mod absolut, ci relativ.

Între creață și Creator, diferența e graduală și specifică, distanța colosală. Nu intră în rândurile de față să analizăm mai de aproape această chestiune.

³ Gutberlet: o. c.

O bunătate absolută, revărsată de Creator în creață, ar fi dus la identificarea acestor două principii: Creator-creață. Socotința e panteistă și eronată.

Din cele expuse tragem concluzia: *orice bun vine dela Dumnezeu, nu există nici un bun în afară de El, El fiind singurul bun adevărat*.

Luat în sens strict, bunul se poate împărți în *fizic* și *moral*. Ultimul este specific pentru ființa rațională și el este cel adevărat.⁴ „Bunurile morale sânt necesar conforme cu rațiunea, așa sânt ele după natura lor, totdeauna bunuri adevărate; cele fizice sânt bunuri adevărate numai întrucât ele sânt conforme rațiunii morale, o sprijină și o îndreaptă spre moralitate și perfecțiune.⁵ Ele pot fi și bunuri false.

Acțiunea individului în conformitate cu *bunul* zicem că e bună. Ea produce binele. Acest bine te conduce la împrierea acelor acte care te ridică la comuniune cu Creatorul.

În cel mai absolut înțeles al cuvântului, celce produce binele ca stare internă sufletească, e «*Bunul suprem*» *Dumnezeu*.

⁴ O. c.

⁵ O. c.

Binele nu apare ca ceva izolat și abstract, ci ia parte integrală în societate. De aceea vom birim de „bunuri comune“, din care vom ajunge apoi la „binele comun“ sau la binele pentru toți.

Cu societatea „binele individual“ e în funcțiune directă.

Și vom putea vorbi de „bine“, numai întrucât îl punem în legătură cu societatea.

Vom încerca unele considerații despre societate și bine, în raportul lor întreolaltă.

Societatea este o realitate vie.

Adevărat determinată, ea este o reuniune durabilă, de o oarecare importanță numerică, sau o autoritate diriguitoare, cu scopul de a câștiga un bine comun tuturor membrilor ei componenți.⁶

În cele ce urmează, ne ocupăm de noțiunile specifice, cuprinse în definiție.

Dela început facem o precizare: membrii componenți ai unei societăți sânt direct interesați și direct responsabili de bunul mers al societății. Ei participă, prin atitudinea lor de fiecare moment la procurarea pentru toți a celui „bine suprem“. Responsabilitatea cea mai mare revine însă

⁶ Ecclesia (Encyclopédie populaire des connaissances religieuses-catholiques. Paris. 1927.

Pentru vechile locașuri de credință...

Mesajul regal, citit de M. Sa Regele Carol II, la deschiderea de Duminecă a Corpurilor legiuitoare, arată că în seria proiectelor nouă de legi va fi supus dezbaterii parlamentului și proiectul de lege privitor la constituirea *Vetrelor Mănăstirești*.

Prin acest proiect — spune mesajul regal — «se asigură un minimum de dezvoltare materială vechilor locașuri de credință, care au jucat în trecutul nostru religios și cultural un rol atât de precumpănitor».

Clerul nostru și bunii credincioși, în fața hotărârii de a se restitui așa zisele vetre ale mănăstirilor, au simțit o îndreptățită bucurie, cu atât mai vădită când însuși iubitul Suveran, în părinteasca îngrijire pentru mănăstirile ortodoxe, face această declarație în fața părinților patriei.

Sfintele locașuri de credință vor primi negreșit, prin noua lege, indemn și putere în activitatea lor, aducătoare de bune și multe roduri, pe teren religios, național și cultural, într-o peren în care pornesc tot mai înfrățite curente de comunism și ateism, pentru a slăbi și a distruge temelile tuturor așezămintelor sociale și culturale de acum.

Ce însemnează noua reformă, pusă în vedere prin legea vetrelor mănăstirești, se tâlmăcește și prin următoarea apreciere a confratelui dela *Tara Noastră* (din 19 Nov. a. c.), care zice:

„In sfârșit, după o atât de lungă perioadă de nedreptate, timp în care mănăstirile noastre n'au mai fost în stare să se mențină la nivelul de cultură de altădată, se face un act de mare justiție prin această recentă reformă. E un gest care era așteptat, dar mai ales o măsură prin care mănăstirile sânt reintegrate în drepturile lor istorice. Când s'a făcut secularizarea, s'au uitat împrejurările de fapt, și astfel a fost atins chiar principiul. În vremea aceea nu s'a putut vedea, în perspectiva timpului, marea lipsă, dela opera de cultură și educație, care va urma prin sărăcirea mănăstirilor. Astăzi ne găsim în fața acestei reparații. O astfel de bucurie, pentru că ea va însemna cu siguranță o nouă epocă de înflăcțuire a culturii bisericești...»

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

autorității diriguitoare, care are să caute mijloacele de ajungere pentru conduși la „binele comun“.

Dar ce este *bine comun*? Dacă binele individual este o stare psihică, proprie individului, binele comun va fi o stare de fericire proprie comunității respective, rezultată pe urma reglementării și a conviețuirii în mersul ei evolutiv spre a prinde acel „bine“, este ceva de natură externă, căruia noi i-am spus „bine comun“. Pe acesta l-am împărțit — ca și bunul în genere — în *spiritual* (moral) și *material* (fizic).

Cum promovează acesta binele comun? După unii se promovează prin totalul resurselor, care pot rezulta din eforturile individuale, singuratic.

Acțiunile și eforturile individuale vor realiza o prosperitate generală, din care fiecare va trage mai mult sau mai puțin benefic și care se va putea numi „bine comun“.⁷

Cu alte cuvinte, să ne imaginăm niște figuri geometrice — perfect egale între ele, care aruncate în diferite părți — efectul lor va produce o armonie, ce pentru societate va constitui „binele comun“.

Cu toate seducătoare a propunere, sântem nevoiți a respinge această teorie. Mai întâi, centrul fericirii societății

⁷ Ecclesia: ibd.
⁸ Ibid.

1 Decembrie, ziua națională a unirii Ardealului și Banatului la patria mamă, va fi sărbătorită în deosebit mod.

Biserică, școală, parlament, armată și toate așezămintele și corporațiile culturale, vor colabora la această manifestare națională a întregii noastre țări.

Parlamentul român, într-o ședință solemnă, va comemora a 18-a aniversare a unirii și ca o nouă mărturie a prieteniei și alianței ce unește România, Cehoslovacia și Iugoslavia, întrucât la sărbătorirea unirii tuturor celorlalte parlamente ale Micii Întelegeri.

Comemorare la Brașov: Parastas în amintirea lui Ion Al. Lapedatu. — Un comitet de inițiativă, condus de părintele profesor **Ion Lupaș**, organizează la Brașov, pentru ziua de azi, Sâmbătă, 21 Noembrie 1936 (Intrarea în Biserică) o festivitate comemorativă, închinată luptătorului naționalist și profesorului de odinioară dela liceul «Andrei Șaguna», **Ion Al. Lapedatu**, și fiilor săi, prof. **Al. I. Lapedatu** și **Ion I. Lapedatu**, cari împlinesc vârsta de 60 de ani.

Festivitatea, prezidată de **Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae al Ardealului, e președinte de serviciu religios în biserică Sf. Nicolae și de un parastas, la care asistă toți prietenii liceului nostru brașovean, sărbătorind memoria talentatului profesor, precum și pe vrednicii săi fii geșeni, «cari i-au moștenit talentul și râvna de muncă pentru progresul românismului». (I. Lupaș).**

AVIZ

Volumul al doilea din lucrarea: Hristos în școală, de părintele D. Călugăr, a ieșit de sub tipar și se poate comanda prin Librăria arhidiecezană, în vederea cateheților în învățământul primar.

Volumul al doilea cuprinde 498 pagini și costă Lei 220 exemplarul, la care se adaugă Lei 25 porto poștal.

Sibiu, 9 Septembrie 1936.

Consiliul arhiepiscopesc

sau al binelui comun nu este cel spiritual, ci cel material. Individul, lăsat liber, va tinde la abundența de bunuri materiale desconsiderând ce este al altuia. Autorității îi este indiferent ce crede celula sa componentă: individul. În felul acesta se va ajunge la un conflict de interese și nu la armonizarea lor. Ori, aceasta nu poate aduce binele pentru toți.

Și apoi ceea ce pentru unul e bine, pentru altul poate fi rău. Autoritatea în drept va dirigi în așa fel, ca toți să se simtă bine, să trăiască fericiți. Aceasta nu se poate face prin subordonarea intereselor societății, intereselor individului, ci vice-versa. *Individul* trebuie să-și subordoneze interesele sale intereselor întregului sau societății Numai așa se va putea realiza într-o mai largă măsură binele pentru toți.

O judicioasă apreciere aduce în această privință, a raportului diuturne individ și societate, studiul filosofic teologic al cugetătorului rus: *N. Berdiaev: De la desținător de l'homme*. Paris 1985.

(Totuși nu putem să ne exprimăm, despre întreg cuprinsul cărții citate, la fel, conținând unele afirmații în contradicție cu norma de credință).

Tot atât de greșită este cealaltă concepție, opusă individualismului, cea comunistă.

Ea socoate că binele comun poate fi realizat dintr'un patrimoniu colectiv, din care toți se vor putea înfrupta în măsură

Congresul clerului ortodox român la Iași

Preoți, veniți în mare număr din toate colțurile țării, s'au întrunit în 18 l. c. la Iași, în fosta capitală a Moldovei și în vechiul centru al culturii românești, pentru a participa la cultura Asociației generale a clerului ortodox.

Adunarea preoțească a luat caracterul unei mărețe manifestări de soliditate creștină și națională, necesară în orice împrejurări și în deosebi în zilele de grea cumpănă.

Preoțimea ortodoxă română, prin glasul celor mai autorizați reprezentanți ai ei, și-a manifestat îngrijorarea de care este cuprinsă în fața pericolului, tot mai amenințător, al ideilor de acțiunilor ce urmăresc persistent distrugerea statului român.

Conștient de misiunea grea ce-i incumbă, clerul a luat hotărârea nestrămutată de a se face pavăză în calea celor cari împrăștie discordia printre fiii acestui neam.

Cuvântul bisericii să constituie chiavul în jurul căruia să se cristalizeze inițiativa izbăvitoare de apărare a patrimoniului național și tradiției creștine ortodoxe. —

Preotul **Alexandru Nicoreanu**, președintele delegat al asociației clericilor ortodoxi, a făcut o dare de seamă a activității asociației.

Preotul **Valeriu Iordăchescu**, președintele congresului, după ce mulțumește pentru cinstea ce i se face, salută Sf. Sinod, care a binevoit să trimită pe **I. P. Sf. Mitropolit Nicodem**, președinte de onoară al congresului, apoi pe ministrul cultelor, **PP. SS. episcopi ai Tomisului, Ismailului și Galaților**.

Sfinția Sa salută de asemeni, presa creștină și bisericească, ce sprijină toate acțiunile preoților.

Au mai luat cuvântul; **I. P. S. Mitropolit Nicodem**, dl ministru al cultelor **V. Iamandi**, **dnă Alex. Cantacuzino**, dl **Stancu Brădișteanu ș. a.**

Preotul **Opreanu**, în numele preoțimii ardelenice, și **I. P. Sf. Mitropolit Nicolae**, spune că din cântecele de jale de odinioară au ieșit imnurile de slavă și mulțumire ale țării întregite. Noi am vărsat dincolo lacrimi de durere și întristare. — *Spune vorbitorul*, — iar voi de aci ați vărsat mult sânge. Sentimentul de solidaritate trăiește și națională să ne călăuzească și în viitor.

Recepție, conferință, concert religios au încheiat ziua întâi a congresului.

Conferința Domnului Dr. I. Popescu-Sibiu

În cadrele despărțământului sibian al „Astrei“ s'a ținut conferința dlui Dr. I. Popescu-Sibiu, vorbind despre «Aspectul literar și politic al psihanalizei».

În vremurile căpăcelii fundamentale a neamului trebuie să fie căutarea cailor spre un echilibru de bază constructiv și necesar încheșării noastre naționale.

Din sânul frământărilor sociale de azi s'au desprins două lumi, două orientări sociale: 1. *Prima spiritualitate* determinând *curențele naționaliste*, ce au un crez, o disciplină manifestată prin sacrificiu, muncă și sinceră dragoste de țară; 2. Opus acestui curenț este *acel al materialismului istoric* creind o viziune materialistă a vieții, pe care marxismul și comunismul o mențin întreținând o perseverență la criza economică și destrămurând lent structura spirituală a neamului. Cuprinși încă de acest vârtej social și în preajma unor perspective îngrijorătoare — spune conferențiarul — este datorită fiecărui bun român să semnaleze celor în drept orice rău ce l-ar observa în jur, ce s'ar infiltra în rădăcinile vieții neamului nostru.

Dl Dr. Popescu-Sibiu, în calitate de psihiatru ce se ocupă de ani de zile cu psihanaliza, duce de mai multă vreme o campanie de demascare a utilizării tendențioasă, interesată, trinală — susține d-sa — pentru sufletul crinului nostru — a teoriilor psihanalitice.

Conferențiarul mai arată cum din psihanaliza s'a dedus în mod fals și tendențios necesitatea eliberării a individului de sub normele etice ale societății. Concluzia convenea ideologiei materialiste ca o justificare științifică în sensul așa ziselor „drepturi ale omului“, a dărămării actualelor așezăminte spirituale, care n'ar fi decât o exploatare a capitalismului și a burgheziei parazitare. Întrunindu-se prin metode biologice-pausexualist pe false baze psihanalitice, s'a consolidat și în sufletul individului dominarea materiei, ceea ce subjugă și mai mult spiritul copleșit de economic. Conferențiarul semnalează această politicianizare a psihanalizei de autori ce se dau drept Freud-marxiști; de aceea se trebuie stăvilit acest val al psihanalizei rău utilizată.

Cu ajutorul ei creindu-se o mentalitate egoistă, de satisfacere în orice chip a instinctelor, — se urmărește destrămarea familiei, devierea energilor, a atenției, a creației, a preocupărilor dela calea intereselor neamului, spre calea satisfacerilor, plăcerilor inferioare și personale. Această deviere o poate efectiv și subversiv realiza, *erodizează spiritului*, așa cum vedem că această ideologie materialistă de destrămare spirituală națională prin subminarea unităților de bază ale societății (școala, familiile, biserică, armată etc.) a reușit s'o imprime în modă, mentalitate, obiceiuri, concepții

egală, reducând astfel individul la o unitate matematică, și egalizându-i în mod trebuie perfect.

Societatea este compusă din indivizi egali, — egal trebuie să muncească, egal să trăiască.

Pentru aceasta se cer, zice comunismul, scoaterea lui Dumnezeu din lume, care cere supunere față de stăpâne, s'a ajuns la starea mizeră a mulțimii... Comunismul cere desființarea proprietății private, prin care se acumulează bunuri materiale în detrimentul proletariatului; desființarea familiei și introducerea anarhiei în stat. Mijloacele, de ajuns la scop, sânt cele teroriste.

Cât de greșită este concepția, își poate da seamă orice minte sănătoasă.

Nu Dumnezeu este vinovat de calamitățile abătute asupra omenirii, ci *omul*, omul care exclude pe Dumnezeu din inima sa, el poartă vina nenorocirii neamului omenesc. Acolo unde Dumnezeu neamului cu adevărat, nu e mizerie, nici durere. Puterea credinței ne scutește de mulțimea nenorocirilor și ne ajută în același timp la câștigarea fericirii personale.

Nu pământul cu comorile lui trecătoare poate constitui adevăratul bun, ci numai pe cel neșfârșit și lăsat de unde vine lumina și de unde se hrănește pământul. Acolo, spre cer, să ne îndreptăm privirile!

Concepția de viață adevărată va fi aceea care va menține *real și adevărat* pe Dumnezeu între oameni, căci „El este lumina lumii...“ și El va garanta libertatea individuală în limitele „bunului suprem“.

În ce consistă mai determinant acest bun comun?

Am văzut că el nu poate fi cuprins într'un patrimoniu colectiv, unde nu mai e simț de demnitate omenească, nici forță spirituală verificabilă, și unde toți vor cădea în egalitatea unei *comune mizerii*, ci „bunul comun“ consistă într'o serie de surse materiale, intelectuale și morale, care preparate și întreținute prin acei cari îi au grija, facilitează membrilor comunității ajungerea scopurilor.⁹

Este o stare de echilibru social unde fiecare cetățean, oricare ar fi condiținea sa, va putea să revindece și să asigure plinul exercițiu al drepturilor sale de om, să se hrănească, să se adăpostească, să se repaueze, să-și desfășoare aptitudinile sale, să se manifesteze conform voinței sale (ce nu poate trece peste cea a societății), să întemeieze un cămin, să-și crească copiii în raport cu adevăratele drepturi ale omului.

În o astfel de societate scopul omului nu va fi opus scopului superior, ci din contră: i se va subordona.

⁹ Ecclesia.

despre viață, în apucături, în gesturi, educație, limbaj, în artă și literatură.

Cu aceste date — dl Dr. Popescu-Sibiu — trece la aspectul literar al psihanalizei arătând strâns raporturi dintre comunism și literatura pornografică, o reală armă de mare nocivitate utilizată în anarhizarea instinctelor, condiție necesară anarhiei sociale. D-sa găsește la baza literaturii pornografice moderne nu o criză spirituală inerentă marilor și adevăraților creatori, ci o criză fiziologică, patologică, dacă nu o criză financiară personală.

Acest val literar de *trivializare spirituală* a batjocorit în limbaj de duzină viața religioasă, școlară, familială, națională etc., ceea ce debilizat într-o îngrijorătoare măsură punctele cele mai importante ale armăturii noastre spirituale. După ce analizează substratul bol-

nav (psihopatic) ce stă la baza sufletului scriitorilor pornografi, d-sa susține că e de datorită psihiatruului să semnaleze răul spre eliminarea lor, iar pentru literaturii venali, pornografii, intervenția trebuie să fie a poliției, a cenzurii, a statului. Eliminarea acestora va însăși cultura noastră, înviorând adevăratele valori tinere înăbușite. În acest sens conferențiarul susține că trebuie ajutat de toți factorii de răspundere lupta ce o duce marele nostru Profesor *Nicolae Iorga* în opera de însănătoșire, de restabilire a bunului simț, de încurajare a adevăraților valori literare pe calea ce duce spre creațiile superioare, de durată, de culturalizare efactivă, o adevărată operă de înarmare spirituală de care avem atâta nevoie, ceea ce configurația internațională de azi, credem că o dovedește cu prisosință.

toți au participat la adunarea festivă a Oștii Domnului. Relevăm și aici tactul pastoral al părintelui protopop E. Stoica de a strânge la un loc, odată pe an cel puțin, organizațiile cu mare răspundere în biserică: Cucernica preoțime, Oastea și FOR-ul. Din acest prilej, au ridicat cuvântul părintele protopop Stoica, arătând însemnătatea serbătorii: Sf. arhangheli Mihail și Gavril și salută cu bucurie pe misionarul Domnului, fratele *Forsea*, care aducând binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului mitropolit, răspunde la rândul-i călduros pentru primirea ce i s'a făcut.

Seara s'a slujit feștania casei părintelui Stoicovici și s'a dat o agapă tuturor fraților preoți.

A doua zi, s'a strâns FOR-ul din protopopiat în capela liceului din loc, care deși mult spațioasă a fost abia încăpătoare. După predica ocazională a părintelui A. Stănilă-Bodogaia, iar în Cornești a părintelui M. Maier-Brătești, se deschide adunarea de sub conducerea luminatului director H. Teculescu.

Cuvântul său a fost o admirabilă conferință asupra: „Ortodoxiei și chemarea preoțimii în prezent”, — cuvânt spus cu multă competență, în prezența unui auditoriu select, care a avut fericitul prilej să se simtă sufletește răpit de bucuria comorilor credinței lui. Cuvântul distinsului președinte înfățișează ideile clar-văzătoare și pline de înțelegere ale Înalt Prea Sfințitului mitropolit *Nicolae*, „luminatul ierarh dela Sibiu” și ale scriitorului-filosof *Lucian Blaga*, „feciorul preotului din Lančrâm”.

După darea de seamă asupra activității FOR-ului în anul expirat, se ține conferința bine documentată a profesorului T. Bodogaie: „Vremile noastre în lumina creștinismului”.

După vecernie, ora 3, în capela s'a ținut adunarea Oștii Domnului. Și-au spus cuvântul: părintele protopop Stoica, părintele M. Maier, fratele *Forsea*, părintele S. Dobre-Saeș și profesorul Bodogaie.

Total s'a terminat în amurg de seară, când fiecare plecând la ale sale, duce un suflet înălțat în bucurii ce nu se vestejesc. Ajute Dumnezeu ca acestea să fie cât mai dese! — Pr. S. Radu.

Rugăm pe Cuc. preoți să binevoiască, dacă mai au lipsă, a cere exemplare din Calendarul pe 1937 și anume: „Calendarul Bunului Creștin” și „Oastea Domnului”, deoarece mai avem numai un număr foarte restrâns de exemplare.

Librăria arhidiecezană Sibiu

Ce se zicea în Italia acum câțiva ani despre „dreptatea” Ungariei

Vicepreședintele soc. naționale „Dante Alighieri” („Societate Nazionale Dante Alighieri”) — o „Astra” italiană, — dl *Luigi Rava*, spunea la adunarea generală (congresul) a XXIX-lea din *Milano* în 24 Febr. 1924 în „Teatrul Liric”:

„Micul ținut, în care se vorbea dialectul venețian și se scria în italiană și care privea cu credință spre Adriatică, ale cărei ape le brăzda cu corăbii frumoase, ațâță lăcomia puternicilor săi vecini. Atunci începu perioada nefastă a maghiarizării, care la Budapesta deja amețise spiritele. Fiume își salvase limba, dreptul și școala. Maghiarii își luară aceasta ca scop, ca țință. Prin legi arbitrare, cu măsuri violente și prin brutalitate militară impuseră limba maghiară în școli, cărți maghiare ca texte, funcționari maghiari în instituțiile oficiale, șapte sute de lucrători la negoțurile mărunt în acest ținut și ziare maghiare opiniei publice.

Și dădură maghiarilor stabiliți în Fiume votul universal administrativ și-l ruderă fumanilor, pentru a câștiga pe partea lor consiliul comunal. Și instituiră comitetul provincial abuziv, pentru a schimba legile, poruncile și obiceiurile. Fiume rezistă cu forță romană și și îndreaptă privirile spre Italia. Fiume nu era iridentă în sensul Triestului: ne trimisese fii de-ai ei în primele noastre războaie pentru Renașterea (italiană), a simțit cu noi și era mândră că este italiană. N'a devenit iridentă decât în urma maghiarizării forțate. Fiume substitui pe „sunt fuman”, care amintea pe „civis romanus sum”, cu „sunt italian”, căci și merita să fie astfel. Se înființă „Tinerimea fumană”, misterioasa sectă I. Q. P., care voia să amintească cu inițialele ei pe: *Italiam quaero patriam* a lui Virgie, era afirmarea noilor idealuri. Jurământul fu depus la Ravenna, pe mormântul lui Dante, pelerinaj nobil de italianitate, care suscită mânia Austriei împotriva Fiumei și provocă procesele contra tinerimii întoarse din călătoria patriotică”.

Toate acestea le-a uitat dl Mussolini?

Burse pentru anul școlar 1936/37. Comitetul central al Asociației culturale „Astra”, Sibiu, publică concurs pentru bursele, care urmează să fie acordate din diferitele fundații administrate de această instituție culturală. Cererile se trimit, până în 1 Decembrie 1936: Comitetului central al „Asociației”, Sibiu, strada Șaguna 6, unde se dau și alte lămuriri.

Probleme-Recensii-Comentarii

Conferințe religioase în Sibiu. — „Frăția Ortodoxă Română”, în colaborare cu „Societatea ortodoxă națională a femeilor române” — secțiile Sibiu — organizează în postul Crăciunului a. c. o serie de 5 conferințe religioase în Aula Academiei teologice „Andreiane”, Sibiu, (ora 6 p. m.).

Intellectualii, preocupați de chestiuni religioase, sânt rugați să onoreze cu prezența lor conferințele societăților noastre ortodoxe.

Prima conferință, în această serie, s'a ținut în 17 Noembrie. Despre Ortodoxia și firea românească, a vorbit P. C. părinte Dr. D. Stăniloae, rectorul Academiei teologice „Andreiane”.

Programul mai cuprinde: Marți 24 Noembrie: Religia și oamenii de știință, de *Silviu Cosma* profesor la liceul „Gh. Lazăr”;

Joi 3 Decembrie: Renașterea românească prin idealizarea creștină, de *Nicolae Grosu*, profesor la liceul „Gh. Lazăr”;

Marți 8 Decembrie: Spiritualizarea tehnicii și a muncii, de Dr. *Nicolae Balcă*, profesor la școala normală „A. Șaguna”;

Marți 15 Decembrie: Maica Domnului în ortodoxie, de Gr. T. Marcu, prof. la Academia teologică „Andreiană”. —

Conferințele se vor încadra în declamări și coruri ale Academiei teologice, Școalelor normale de fete și băieți, și ale Școlii primare de aplicație. — Intrarea gratuită.

Conferințe preoțești. — La Sighișoara, în 7 și 8 I. c., s'a ținut obișnuita conferință de toamnă a preoțimii, sub conducerea înțeleptă a părintelui protopop Em. Stoica. Au luat parte aproape toți preoții tractuali.

După invocarea Duhului sfânt, în biserică parohială din Cornești, la școala primară de fete s'au predat lecții reușite: cl. IV „Biserica” de părintele A. Zichil-Țopa și cl. VII „Catholicismul la români”, de părintele N. Mihai-Criș.

În același local, la ora 10 a. m., părintele protopop Stoica deschide ședința. În cuvinte frățești dă expresie bucuriei ce o trăește mereu din prilejul acestor adunări. Nădăjduia să lege actualele clipe de tărnosirea sfântului locaș ce se zidește, dar împrejurările cer să se amâne sfințirea. Măncând dela faptul zidirii, relevă însemnătatea zidirii de suflete întru Hristos Domnul, mai ales azi, când trăim vremile din parabola neghinei.

Se succed două recenzii ale unor însemnate lucrări teologice: a) *Sf. Meteoș* „Mănăstirile românești...” recenzie de părintele S. Radu, profesor la școala normală I. G. Duca, și b) *N. Berdiaev*: „Un nou Ev-mediu”, recenzie de părintele Alex. Tălabă-Țelnic, ambele temeinic lucrate și mult edificatoare.

Bogată n informații este darea de seamă asupra mișcării literare teologice, curentele și evenimentele din Biserică în ultimul an, de profesorul T. Bodogaie-Sighișoara.

După masă s'au rezolvit mai multe chestiuni și s'a slujit vecernia, iar seara

Analiza scrierilor lui Clemente Alexandrinul (filosoful-moralistul-gnosticul)

(4) de **Iosif E. Naghiu** student-teolog, Cluj

P. S. Sale episcopul Nicolae Colan

Cunoașterea normelor morale nu e însă și o obligație pentru viața morală. După Clemente Alexandrinul omul e liber, fiind liber cunoștințele nu trebuie să exercite nici o presiune asupra lui. Poate face ce vrea, dar dacă cunoaște binele, nu săvârșește răul. Actul moral se identifică cu libertatea. Un om poate fi judecat numai după actele libere ale sale. În enunțările acestea, putem vedea originea ideii despre libertate a lui Berdiaeff („Spiritul e libertate” în marea operă *Esprit et liberté*) și în parte a ideii kantiene despre moralitate și constrângere (în *Religia în limitele rațiunii*).

Liber în cosmos, omul acționează după voința sa. Orce act pe care-l săvâr-

Scopul superior al omenirii nu este în lume.

Lumea e creată, și ca atare scopul ei este în afară de ea. Scopul superior al omenirii poate fi găsit numai în evadarea din lume, în detașarea din sine și atașarea sa unei forțe spirituale, care e Dumnezeu, și prin care se poate realiza supremul bine și adevărata fericire.

șește are o cauză. Un contemporan al lui Clemente Alexandrinul, gnosticul Basilide, susține că o acțiune oarecare e determinată de o ocazie. Omul e nedecis. Dacă are ocazia de a săvârși un lucru, îl săvârșește. De aci ar rezulta însă că omul păcătuiește fiindcă i se dă „ocazia” și deci că nu e responsabil, — ceea ce ar fi o erezie. Meritul constă chiar în a trece pe lângă păcat, pe lângă ispită, fără a fi atras, simțind mereu chemarea spre sferele superioare, idealizate, în cari „nu este durere, nici supărare”. Omul merge pe un drum alături de care stă deoparte binele, iar de alta răul. E liber să aleagă dintre aceste două. Cum în fiecare om există tendința spre bine, spre divin, ar alege binele, dar

Video meliora, proboque,

Deteriora sequor,

și din această cauză cade în partea opusă. Ara însă un ajutor puternic — grația divină, care conlucrează cu toți aceia cari îi cer ajutorul. Conlucrarea cu grația divină și ferirea de a cădea în păcat e virtutea. Virtutea încă e una dintre problemele care au ocupat pe marii cugetători. Pentru Socrate, virtutea e frumusețea sufletului, pentru Stoicieni și în special pentru Chrysisipus, virtutea omului e egală cu aceea a lui Dumnezeu, pentru Antipatros din Tars e condiția fericirii, etc. Clemente Alexandrinul o definește „viețuire după dreapta rațiune”.

Virtutea nu e înăscută. Ea e fructul educației îndelungate și variază dela in-

divid la individ. După Clemente Alexandrinul cei cari ajung să fie mai virtuși sunt gnosticii (păreriile lui despre gnoză le vom trata la finele foiletonului).

Nu e însă ușor ca în lumea aceasta să trăiască cineva în conformitate cu virtutea la care se gândește. Înălțându-se două categorii de dușmani — 1. externi (sărăcia, durerile, nenorocirile etc.), 2. interni.

Abaterea dela drumul virtuții duce la păcat. În timpul lui Clemente Alexandrinul se susținea, că Mântuitorul dădu libertate deplină credincioșilor săi. Fiind liberi, nici o acțiune a lor nu se poate considera ca păcătoasă, căci înseamnă o satisfacere a pasiunilor lor.

Clemente Alexandrinul combate — vehement — această formulare de scuzare doctrinală a păcatului și combate și teza marcionistă despre inutilitatea Vechiului Testament pentru morală creștină.

Dacă păcatul e așa de amenințător, nu cumva omul e într-o situație tragică? Nu, căci el poate obține penitența divină. Prin botez, omul atinge o adevărată renaștere spirituală. Teoretic, ar trebui să nu mai păcătuiească, după ce a ajuns la această renaștere, dar zice Clemente Alexandrinul „să nu uităm că trupul e slab”. Spiritul e de esență divină. Dacă ne închinăm toate planetele locuite, iar cele mai depărtate de soare idealizate și cele apro-

¹ Imagine cantiană.

piate de soare senzuale, putem afirma că spiritul tinde spre sferele superioare, pe când trupul spre cele inferioare, oferă „concupiscentia carnis”. În această parte se orientează în special după „Păstorul lui Herma”. Consideră grave păcatele săvârșite după botez și propune caință, care să se exteriorizeze în fapte bune.

AVIZ

La Librăria arhidiecezană din Sibiu, se află de vânzare manualele de religie de curs primar, scrise de preotul Nicolae Crișmariu, pe baza programei analitice votate de Sf. Sinod, și tipărite cu aprobarea Sfințitului Sinod, și anume:

1. Călăuza catihetului rotodox român sau Lecțiuni practice pentru clasa I, preț 20 lei. 2. Istorieare biblice, pentru elevii de clasa II, 15 lei. 3. Istorieare biblice, pentru elevii de cl. III 16 lei. 4. Istorieare biblice, pentru cl. IV 16 lei. 5. Istorieare bisericesti pentru cl. V 15 lei. 6. Istorieare bisericesti pentru cl. VI 15 lei. 7. Morala creștină pentru cl. VII 16 lei. 8. Călăuza catihetului (lecții practice) la clasele II—IV 125 lei.

Librăria Arhidiecezană Sibiu

Organizați Reuniuni de femei

Bibliografie

Ioan G. Savin: **Curs de Apologetică**, vol. I, Partea introductivă.

Dr. Ioan G. Savin, profesorul de Apologetică la Facultatea de Teologie din Chişinău, şi-a tipărit partea introductivă a cursului de Apologetică pe care îl ţine studenţilor acelei Facultăţi. Volumul cuprinde în 150 pagini următoarele capitole: Ce este Apologetică? Desvoltarea Apologeticii, Situaţia actuală a Apologeticii, Disciplinele şi ştiinţele ale Apologeticii, Teologia şi Ştiinţa, Teologie şi Filosofie, Raportul dintre religie şi ştiinţă.

În special cele 3 capitole din urmă tratează probleme de mare şi palpant interes, pe baza unei bibliografii bogate şi noi şi cu un talent şi o putere de analiză cari i-au creat autorului de mult un nume reputat în domeniul problemelor cari stau la întretăierea religiei şi a culturii omeneşti îndeobşte.

Capitolele acestea bogate în idei şi în informaţii pun la curent pe cetitor cu stadiul ultim al celebrelor controverse ce se desfăşoară de multă vreme între principalele necesităţi şi preocupări ale spiritului omeneşc, iar claritatea cu care expune toate chestiunile acestea dl prof. I. G. Savin şi judecata pătrunzătoare cu care descurcă şi limpezeşte fiinţa, drumul şi îndreptăţirea fiecăreia, e de natură să producă ordine în sufletul şi ideile fiecărui cetitor relativ la cele mai vitale probleme cari frământă mintea omenească.

Vom mai reveni asupra acestei valoroase, în fruntele spiritualităţii în frontul disciplinei atât de importantă ca Apologetică. Deocamdată o recomandăm călduros tuturor acelor cari vreau să aibă o carte de mare folos în bibliotecă, cu răspunsuri la multe şi grele întrebări. Iar învăţatului şi talentatului autor îi adresăm rugămintea să dea teologiei şi cugetării româneşti cu un ceas mai devreme tot arsenalul pe care l-a întocmit împotriva necredinţei, care azi e mai agresivă ca oricând.

D. S.

INFORMAȚIUNI

Ştire personală. Înalt Prea Sf. Mitropolit *Nicolae*, însoţit de P. Sf. Episcop *Nicolae* al Clujului, a plecat ieri la Braşov pentru a participa la festivitatea comemorativă închinată fostului profesor *Ion Alex. Lapedatu* dela liceul nostru «*A. Şaguna*».

Hirotoniri. Au fost hirotoniţi următorii clerici: *Traian Grecu* întru presbiter pentru parohia *Toarcla* (protopopiatul *Agnita*), şi *Grigorie T. Marcu*, profesor la *Academia biologică din Sibiu*, întru diacon pe seama bisericii *catedrale*.

Donaţiuni. Din partea unor binecredincioşi creştini din Satulung Sf. Adormire s'au făcut pe seama bisericii noastre, următoarele donaţiuni: dna *Paraschiva Şt. Butu*, a dăruit un clopot în valoare de 50.000 lei, şi un baldachin în valoare de 10.000 lei; dl *Mihai Alexandrescu*, a dăruit un prapor în valoare de 6000 lei; dna *Eugenia J. Jinga*, pe lângă alte daruri, a îmbrăcat în alb Sfânta masă şi proscomidierul. — *Marin* moşilor donatori li se exprimă cele mai călduroase mulţumiri. — Pr. *Zenovie Popovici*.

Dela Oficiul P. T. T. Reşedinţă Sibiu. Având în vedere că s'a pus în aplicare un nou timbru de aviaţie, *special pentru trimiterile poştale*, de 50 bani, 1 leu şi 2 lei, se aduce la cunoştinţa publicului să nu mai aplice, pe trimiterile poştale, decât cele *speciale*.

ŞTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 22 Noemvrie 1936, va predica părintele *Gh. Secaş*.

Conferinţă publică, în ciclul „Echilibrul vieţii sufleteşti”, se ţine Duminecă seara, în 22 l. c., ora 6, în sala prefecturii judeţului Sibiu. Conferenţiază dl *Constantin Vlad*, docent al universităţii din Bucureşti, despre: *Tratatul boalelor sufleteşti*.

Sedinţă literară se ţine la „Reuniunea meseriaşilor români din Sibiu”, Joi în 26 Noemvrie a. c., ora 8 seara, în sala mare a Reuniunii din strada *Brukenthal* Nr. 17. Conferenţiază dnul profesor *Iulian Dumitru*. — *Comitetul*.

CARTI ŞI REVISTE

Calendarul pentru popor al Asociaţiunii, pe anul 1937, întocmit de Horia Petra-Petrescu, Editura Asociaţiunii, Tip. Dacia-Traiană, Sibiu. Preţul 10 lei.

Partea de învăţătură şi petrecere este redactată şi de astădată, cu răvnă şi multă pricepere, de dnul Horia Petra-Petrescu, şi conţine, pe lângă informaţii de actualitate, numeroase articole: povestiri, sfaturi economice, poezii din popor şi din literatura cultă ş. a. Numeroase ilustraţii împodobesc paginile acestui calendar al poporului. De vânzare în toate librăriile.

Nr. 286—1936 prot.

(52) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Ruşii**, din protopopiatul Sibului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariţie în *Telegraful Rom.*

Retribuţiunile împreunate cu acest post sânt:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială, 21 iug. 383 st. □.
3. Casă parohială.
4. Cinci stânjini lemne în pădure. Tăierea şi transportul privesc pe preot.
5. Stola uzitată în trecut.

Cererile de concurs, cu documentele necesare şi încuviinţarea de candidare, se vor înainta în termen oficiului protopopesc ortodox român Sibiu, iar prezentarea în parohie cu prealabila încuviinţare a subsemnatului.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sibului în înţelegere cu consiliul parohial. Sibiu, 1 Octomvrie 1936.

Emilian Cioran
protopop.

Ad. Nr. 240—1936

(54) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a, **Bogata olteană** cu filia **Dopca**, protopopiatul *Cohalmului*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariţie în *Telegraful Rom.*

Venitele acestui post sânt:

1. Întregirea salariului de către stat.
2. Sesiune parohială de 10 jugăre.
3. Birul preoţesc, fixat la câte 20 l. porumb şi 20 l. ovăş — de fiecare familie din materă şi filie.
4. Patru stânjini lungi lemne de foc, doi — aduşi de comună, transportul altor doi — privind pe preot.
5. Stola obișnuită în protopopiat.
6. Casă parohială cu supraedificate gospodăreşti.

Concurenţii își vor înainta în termen cererile de concurs, însoţite de actele necesare, anexând şi convenita autorizaţie a Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Avizând oficiul protopopesc, candidaţii se vor prezenta în parohie, în zi de Duminecă sau sâmbătoare, pentru a se face cunoscuţi credincioşilor.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial.

Cohalm (Rupea), 27 Oct. 1936.

Alex. Brotea
protopop.

Nr. 420—1936

(55) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Brâznic**, din protopopiatul *Dobra*, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima apariţie în *Telegraful Rom.*

Retribuţiunile împreunate cu acest oficiu sânt următoarele:

1. Întregirea salariului dela stat.
2. Casă parohială corespunzătoare.
4. Sesiune parohială 9 jugăre cad. 973 □ arător şi grădini.
4. Folosirea cimitirului vechi.
5. Un teren arător de 1½ jugăr din pământul bisericii în hotarul comunei *Stretea*, ca răscurpărare de adău.
6. Venitele stolare stabilite şi aprobate pentru toate parohiile din protopopiat.

Cererile de concurs, provăzute cu documentele prescrise şi cu binecuvântarea arhierescă de a putea candida, se vor înainta în termen subsemnatului oficiu, ear concurenţii se vor prezenta în parohie — cu avizul protopopului — spre a face cunoştinţă cu parohienii.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial.

Dobra, la 31 Octomvrie 1936.

Iosif Morariu
protopop.

Direcţiunea generală C. F. R.

Nr. 165.722 R. A. 1936

(56) 1—1

Publicaţie

Cereri de oferte pentru traverse de stejar şi fag

Se aduce la cunoştinţa generală că administraţia C. F. R. lansează pe această cale cereri de oferte pentru aprovizionarea cu traverse de stejar principale, secundare şi înguste, precum şi traverse de fag principale şi secundare de 240 m. l. în orice cantităţi.

Ofertele se vor depune între orele 10—11 la comisiile special instituite care vor funcţiona după următorul program:

Tg.-Ocna la şeful staţiei în ziua de 19 Noemvrie 1936.

Braşov la insp. întreţinerii în ziua de 19 Nov. 1936.

Bacău la şeful staţiei în ziua de 20 Nov. 1936.

Iaşi la inspecţia întreţinerii în ziua de 21 Nov. 1936.

Buzău la şeful staţiei în ziua de 21 Nov. 1936.

Tg.-Murăş la şeful staţiei în ziua de 23 Nov. 1936.

Cluj la inspecţia întreţinerii în ziua de 24 Nov. 1936.

Sibiu la şeful staţiei în ziua de 26 Noemvrie 1936.

Cernăuţi la inspecţia întreţinerii în ziua de 24 Nov. 1936.

Bistriţa la şeful staţiei în ziua de 25 Nov. 1936.

Satu-Mare la inspecţia întreţinerii în ziua de 26 Nov. 1936.

Râmnicu-Vâlcea la şeful staţiei în ziua de 27 Nov. 1936.

Oradea la inspecţia Mişcării în ziua de 27 Nov. 1936.

Craiova la inspecţia întreţinerii în ziua de 28 Nov. 1936.

Arad la inspecţia întreţinerii în ziua de 28 Nov. 1936.

Ofertele timbrate vor cuprinde cantităţile oferite şi preţurile pe bucată la staţia de predare pentru fiecare fel de traversă [principale cat. 270 m. l. fag sau stejar, secundare 240 m. l. fag sau stejar, secundare 225 m. l. şi de cale îngustă de stejar] şi staţiile de predare. După deschiderea ofertelor se va trata prin concurenţă orală.

Confectionarea şi furnizarea se va face conform caetelor de sarcini: generale Nr. 1, speciale D-1, D-17, D-18, D-20 şi Nr. 110.

Termenul de predare pentru traversele de fag este până la 31 Mai 1937, iar pentru cele de stejar ½ până la 31 Martie 1937 şi restul până la 30 Iunie 1937.

Garanţii provizorii de 5% nu se depun, iar cele definitive de 10% se vor depune în termen de 10 zile după adjudecarea furniturii care se va face în aceeaşi zi de Comisiunea specială.

Plata se va face în termen de 30 zile dela data recepţiei.

Concurenţii să se prezinte la biserica spre a face cunoştinţă cu poporul. Cererile se vor înainta la oficiul protopopesc cu autorizaţia prealabilă a I. P. Sf. nostru arhiepiscop şi mitropolit.

Orice informaţii suplimentare se pot obţine dela Direcţia Economatului CFR din Bucureşti, strada *Edgar Quinet* Nr. 8, etaj IV, la sediul Inspecţiilor de întreţinere din: Galaţi, Craiova, Braşov, Arad, Satu-Mare, Cluj, Cernăuţi, Iaşi, Chişinău, precum şi dela Comisiile instituite în centrele anunţate mai sus dela orele 8—10 în zilele fixate.

Direcţiunea generală
C. F. R.

Spitalul de boli mintale, Sibiu

Nr. 3398—1936

(18) 1—1

Publicaţiune

Pentru aprovizionarea spitalului, de boli mintale Sibiu şi Ospiciul de cronici mintale Râul-Vadului, cu carne şi derivate şi coloniale pe durata unui an, se ţine prima licitaţie la 3 Decemvrie 1936 ora 9 a. m. în biroul spitalului de boli mintale Sibiu.

Licitarea se va ţine în conformitate cu dispoziţiile dela art. 88—110 din L. C. P. şi art. 31—51 din regulamentul O. C. L., iar caetele de sarcini se pot vedea la acest spital în orele oficiale.

Sibiu, la 14 Noemvrie 1936.

Dr. Ionaşiu Muntean
medic primar, director. administrator.

Nr. 385—1936

(53) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a în comuna **Dobârca**, protopopiatul *Mercurea*, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în *Tel. Rom.*

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială 12 jugăre.
3. Venite stolare statorite pentru protopopiat.
4. Nefiind casă parohială, parohia plăteşte chirie.
5. Lemne de foc: 1 soarte gratuit, 2 stânjini, până la primăria la toţi funcţionarii; aduse acasă de parohie.

Concurenţii să se prezinte la biserica spre a face cunoştinţă cu poporul. Cererile se vor înainta la oficiul protopopesc cu autorizaţia prealabilă a I. P. Sf. nostru arhiepiscop şi mitropolit.

Dobârca, la 18 Octomvrie 1936.

Cu consensul meu

Avm. S. Pecurariu
protopop

Consiliul parohial ortodox român

Ioan Preda
adm. par.

Au apărut următoarele compoziţii muzicale de **Timotei Popovici**:

1. Cântările liturgiei
pentru voci mixte

ediţie nouă primenită şi îmbogăţită. Un exemplar legat frumos Lei 200.—

2. Cântările liturgiei
pentru 3 voci egale

ediţia V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100.—

De vânzare la **Librăria Arhiepiscopala Sibiu**

Fabrica de clopote „Dituz“ GHEORGHE DUMITRESCU

Bucureşti I splaiul Unirei Nr. 87
Telefon 3.53.24

Furnizor al Curţii Regale
şi al Sfintei Patriarhii

SUCURSALE: Cluj: Schieb & R. Piaţa Mihai Viteazul 40. — Rădăuţi-Bucovina: Mihai G. Turcan. — Chişinău-Basarabia: D. F. Gara Stoianov. — Craiova: P. Andreescu Fii.

Execută şi se găsesc în depozitul succursalelor **CLOPOTE** din material special garantând sunetul şi durabilitatea pe timp de 50 ani

(16) 4—4

AU APĂRUT:

Calendarul Bunului Creştin
pe anul 1937

cu Şematism Lei 50.—; fără Şematism Lei 12.—

Calendarul „Oastea Domnului“
pe anul 1937 Lei 12.—

Calendarul au un cuprins foarte bogat şi variat şi sunt împodobite cu multe ilustraţiuni frumoase. Se pot comanda dela **Librăria Arhiepiscopala din Sibiu**. La comanda de peste 10 ex. se dă rabatul convenit. Pe lângă preţul Calendarelor să se mai adaugă încă Lei 20 pt. porto postal